

Can Cunit

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Veïnat de Rupit, 12 - Zona de Canyamars
Emplaçament: Al tram inicial del camí que va del nucli de Canyamars a la creu de Rupit, passat el pou de glaç
Alçada: 262m

Coordenades:

Latitud: 41.60679
Longitud: 2.45742
UTM Est (X): 454789
UTM Nord (Y): 4606262

Classificació

Número de fitxa: 08075-125
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle: XVII-XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. Cad.: 001511900DG50E
Fitxes associades:

Can Cuní

Autor de la fitxa: Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 13/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada i reformada de planta rectangular, formada per tres cossos adossats. El volum principal, situat al mig de la construcció, presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal, i consta de planta baixa i pis.

La façana principal, orientada a migdia, presenta un portal d'accés d'arc rebaixat emmarcat amb carreus de pedra. La resta d'obertures es corresponen amb finestres rectangulars, les de la planta baixa amb els emmarcaments pintats, mentre que les del pis estan bastides amb carreus de pedra als brancals, les llindes planes i els ampits motllurats. Adossat a l'extrem de ponent hi ha un petit volum rectangular amb teulada d'un sol vessant, destinat a garatge. Adossat a l'extrem de llevant hi ha un cos rectangular, amb la coberta de teula àrab de dues vessants i el carener paral·lel al parament principal. Està distribuït en una única planta i compta amb senzilles obertures rectangulars, les de la façana principal amb l'emmarcament pintat. La construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats, amb un ràfec de teula àrab al volum principal i un altre de dents de serra a del costat de llevant.

Observacions:

L'entrada a la finca es compartida amb la masia de can Sabé, veïna seva. En aquesta entrada hi ha unes grans moles de pedra amb els noms de les dues masies gravats. Altres denominacions relacionades amb l'edifici: can Coní, can Senet, can Solo.

Història

La primera referència documental directa de la masia la trobem en una "Llista per cobrar en lo terme de cañamás un ters i mitx de catastro per lo enganxament de los soldats que dit poble contribueix". En aquest document, que forma part del fons documental de la família Gel i Amat de Banyamars i està datat dins del segle XVIII, hi apareix citada la "Casa Coní". Posteriorment, en les "Llibretes per cobrar lo reial catastro de dosrius y cañamas del primer ters de 1787", i també en les posteriors fins l'any 1792, hi consta en "Jasinto Coní". Quant al segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Banyamars elaborat l'any 1853. Poc després, segons una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1897 consta el nom "Cuni" dins del veïnat de Banyamars. Segons les fonts orals, la masia de can Cunit havia format part de les propietats de la masia de can Sabé, veïna seva, que alhora estava integrada dins de les propietats de can Galzeran de Banyamars (actualment, can Prats). El propietari actual va adquirir la finca l'any 1968. Hi ha fet diverses obres de reforma, sobretot entre els anys 1974 i 1995, tot i que sense tocar l'estructura arquitectònica (canvi de bigues, reforma de la teulada i obres a l'interior). A la masia hi hagueren masovers fins l'any 1968. El volum principal era pels propietaris i el de llevant pels masovers. Pel que sembla, el topònim Senet prové d'uns antics masovers i el de Solo perquè l'actual propietari es dedicava a la venda de maquinària agrícola d'aquesta marca. Segons la documentació gràfica consultada, a la part superior de la façana principal, hi havia un rellotge de sol circular i les finestres de ponent de la planta baixa són més recents que les anteriors.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.56/136. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017.

Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017.

